

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 36. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: onsdag den 20. juni 2018
Tidspunkt: kl. 11.30
Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Henrik Dahl (LA), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Rasmus Nordqvist (ALT) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: Finansminister Kristian Jensen og skatteminister Karsten Lauritzen.

L Punkt 1. Rådsmøde nr. 3630 (almindelige anliggender – artikel 50) den 26. juni 2018 EUU alm. del (17) – bilag 760 (kommenteret dagsorden)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

1. Forberedelse af møde i Det Europæiske Råd (artikel 50) den 29. juni 2018 – *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3630 – bilag 1 (samlenotat)

EUU alm. del (17) – bilag 724 (udvalgsmødereferat side 857, senest behandlet i almindelige anliggender 9/5-18)

EUU alm. del (17) – bilag 608 (udvalgsmødereferat side 764, senest behandlet på DER 21/3-18)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

FO/L Punkt 2. Rådsmøde nr. 3629 (almindelige anliggender) den 26. juni 2018

EUU alm. del (17) – bilag 760 (kommenteret dagsorden)

L 1. Udvidelsen inkl. stabiliserings- og associeringsprocessen (Kommissionens udvidelsespakke 2018)

– *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*

KOM (2018) 0450

Rådsmøde 3629 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

EUU alm. del (12) – bilag 140 (udvalgsmødereferat side 548 FO, forhandlingsoplæg vedr. Albanien, Kosovo og Serbien forelagt 7/12-12)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (udvalgsmødereferat side 406 FO, forhandlingsoplæg vedr. Serbien, Montenegro og Makedonien forelagt 30/11-11)

Punktet blev behandlet for lukkede døre

FO a) Albanien

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

b) Makedonien

Se punkt 1a.

c) Kosovo

Se punkt 1 a.

d) Bosnien/Hercegovina

Se punkt 1 a.

e) Serbien

Se punkt 1 a.

f) Montenegro

Se punkt 1 a.

g) Tyrkiet

EUU alm. del (17) – bilag 53 (notat om suspension henholdsvis afbrydelse af EU's optagelsesforhandlinger med Tyrkiet samt genoptagelse heraf)

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2018 (udkast til kommenteret dagsorden)

– Status

Rådsmøde 3629 – bilag 1 (sammenfatning side 6)

Det Europæiske Råd 28-29/6-18 – bilag 3 (udkast til retningslinjer for konklusioner)

Det Europæiske Råd 28-29/6-18 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (17) – bilag 725 (udvalgsmødereferat side 858, senest behandlet i EUU 9/5-18)

Punktet blev forelagt af finansministeren på vegne af udenrigsministeren.

Finansministeren: På rådsmødet vil udkast til konklusioner for mødet i Det Europæiske Råd den 28.-29. juni blive præsenteret og drøftet. Der er lagt op til en ganske tung dagsorden med fokus på migration, den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik, handels- og udenrigspolitiske spørgsmål samt en første drøftelse af Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme.

Som man også kan se på det første konklusionsudkast, er dagsordenen meget bred. Men det er forventningen, at forholdet mellem EU og USA og migrationsdrøftelsen kommer til at stå i centrum for selve drøftelserne på mødet.

Jeg tror godt, man kan forvente, at stats- og regeringscheferne vil have en længere drøftelse af forholdet til USA i lyset af den seneste udvikling. Særligt af handelsrelationerne mellem USA og EU, men også af de bredere perspektiver efter G7. På handelspolitikken støtter regeringen Kommissionens linje over for USA. Det er væsentligt, at EU sender et fast, men afbalanceret signal om, at den amerikanske regerings ageren i strid med WTO ikke er i orden. Samtidig lægger vi vægt på, at konflikten ikke eskaleres.

Det transatlantiske forhold er vigtigt for Danmark og for EU. Vi deler grundlæggende interesser og værdier. Det skal vi holde fast i, og det er afgørende, at vi i fællesskab skal løse en række globale udfordringer. Men når det er sagt, skal vi i EU selvfølgelig varetage vores egne interesser.

Jeg regner også med, at der på mødet i Det Europæiske Råd kommer en bredere drøftelse af migration. Det er stadig svært at finde fælles fodslag for den fælles asylpolitik; der er mange ideer på bordet, og emnet er genstand for en betydelig mødeaktivitet blandt europæiske ledere i disse dage. Der har siden sidste år været arbejdet på at finde en løsning på revisionen af Dublinforordningen og forslaget om en obligatorisk omfordelingsmekanisme for asylansøgere. Men det tyder i øjeblikket ikke på, at det vil være muligt opnå konsensus på topmødet i juni.

Som det ser ud nu, vil drøftelsen komme til at omhandle alle dele af EU's migrationspolitikker, herunder interne aspekter som det europæiske asylsystem og håndtering af sekundære bevægelser. Og eksterne aspekter som styrkelse af eksterne grænser, tilbagesendelse og samarbejde med tredjelande om eftersøgnings- og redningsaktioner. Regeringen spiller aktivt ind i disse diskussioner.

Sikkerhed og forsvar bliver også et emne på topmødet. Emnet blev senest drøftet i december 2017. Som udkastet til konklusioner også afspejler, er der tale om en bred dagsorden. Jeg forventer bl.a., at der i lyset af EU-NATO-topmødet den 11.-12. juli vil være fokus på fremdriften i EU-NATO-samarbejdet. Derudover forventer jeg, at man vil komme ind på det aktuelle arbejde med at forberede en såkaldt civil compact til efteråret, der skal udgøre en politisk ramme for en styrkelse af EU's civile CSDP-missioner. Endelig vil Kommissionen præsentere en meddelelse om fremdriften i EU's arbejde med at styrke modstandskraften mod kemiske, biologiske og nukleare våben samt hybride trusler, herunder cyber og påvirkningskampagner.

Stats- og regeringscheferne vil også have en første formel drøftelse af Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme, kendt som MFF'en. Der er lagt op til, at det mest af alt bliver en drøftelse af tidsperspektivet og processen mere generelt - og altså ikke så meget om substansen. Det er helt naturligt al den stund, at medlemslandene stadig er i gang med at analysere de tusindvis af siders underliggende sektorlovgivning, som Kommissionen har fremsat igennem de seneste 3-4 uger.

I forhold til EU's eksterne relationer vil der forventeligt være en drøftelse af forholdet til Rusland efter bl.a. Salisburysagen. Der kan også komme en drøftelse af forlængelsen af de økonomiske sanktioner mod Rusland, hvor vi jo desværre ikke har set fremskridt i gennemførelsen af Minskaftalen.

Stats- og regeringscheferne vil desuden i konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd følge op på en række emner, som man tidligere har drøftet. Det gælder f.eks. det digitale Europa, digital beskatning, forskning og innovation og det europæiske semester. Det kan heller ikke udelukkes, at rådskonklusionerne på udvidelsesdagsordenen – som jeg netop har forelagt – bliver omtalt i konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd.

Til sidst vil jeg nævne, at der selvfølgelig kan komme flere punkter på dagsordenen frem mod mødet. Det gælder bl.a. aktuelle udenrigspolitiske spørgsmål.

Der ventes derudover et topmøde om Brexit i artikel 50 format – dvs. mellem de 27 medlemslande. Den del af topmødet vil blive forelagt separat.

I marginen af topmødet vil der også være et eurotopmøde, hvor Danmark og de øvrige ikkeeurolande denne gang er inviteret til at deltage. Her lægges op til en drøftelse om videreudviklingen af ØMU'en og bankunionen.

Rasmus Nordqvist spurgte, om regeringen mente, at det var muligt at finde en fælles løsning på migrationsspørgsmålet, eller om det ville ende med, at kansler Merkel gik sammen om en løsning med en gruppe af andre lande.

Nikolaj Villumsen havde forstået på statsministeren, at Danmark og Østrig var på banen med et forslag om at lave lejre for asylansøgere, men det var uklart, om det var for afviste asylansøgere, og hvor disse lejre i øvrigt skulle ligge. Albanien var blevet nævnt; det var bekymrende. Han undrede sig over, at der var bred enighed i EU om at give penge til libyske militser. På en rejse med Udlændinge- og Integrationsudvalget havde italienske eksperter på området oplyst, at de militser, der fik EU-støtte, var de samme som dem, der stod for driften af slavecentre og menneskesmugling. Det kunne de så holde lidt igen med ved hjælp af EU-støtte. Det virkede ikke som en klog tilgang.

Kunne ministeren i øvrigt redegøre for det forslag, der skulle være stillet af Merkel, om, at lande, der vil lave en fordeling, skal gøre det – i stedet for at vente på, at alle lande er enige. Og så vil man lade de lande, der står udenfor, bidrage økonomisk. Ville man fra dansk side bakke op om det?

Finansministeren svarede, at Danmark i kraft af retsforbeholdet ikke har en stemme i debatten og heller ikke bliver påvirket af, hvad der måtte blive vedtaget. EU stod over for udfordringen med at sikre, at der føres kontrol med, hvem der rejser ud af Nordafrika. Den mest optimale løsning ville være at føre kontrol i Nordafrika med, hvem der kan komme til Europa og få asyl, men den løsning ville kræve enighed om fordeling mellem landene og en vis mandskabsmæssig opbakning til at kunne gennemføre det. Derfor stod landene nu med et valg mellem ikkeoptimale løsninger. Ministeren var orienteret om, at Jean-Claude Juncker prøvede at samle en kreds af frontstatslande for migrationsstrømme og bl.a. også Tyskland for at finde afklaring forud for mødet. Han kendte ikke til, hvilke planer der var på bordet. Danmark er kun med, når det handler om Schengen og grænsekontrol, men ikke en tvungen omfordelingsmekanisme. Danmark deltager på mellemstatslig basis i spørgsmålet, og derfor havde Danmark ikke samme indsigt i alle initiativer. Ministeren henviste i øvrigt til udlændinge- og integrationsministeren for uddybende svar.

3. Opfølgning på Det Europæiske Råd

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3629 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Det Europæiske Råd 22-23/3-18 – bilag 14 (konklusioner fra mødet i DER 22/3-18)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Fremskridtsrapport vedr. forhandlinger om EU's kommende flerårige finansielle ramme (MFF)

– *Godkendelse*

KOM (2018) 0321, KOM (2018) 0326, KOM (2018) 0327, KOM (2018)

0328, KOM (2018) 0323, KOM (2018) 0325 og KOM (2018) 0322

Rådsmøde 3629 – bilag 1 (samlenotat side 11)

KOM (2018) 0322 - svar på spm. 3 om, hvilke områder inden for ministerens ressort, som ministeren i mindst grad giver den ofte omtalte merværdi for det europæiske samarbejde, fra finansministeren

EU-note (17) – E 27 (EU-note af 8/5-18)

EUU alm. del (17) – bilag 725 (udvalgsmødereferat side 860, senest behandlet i EUU 9/5-18)

Finansministeren: På rådsmødet forventes der endvidere godkendt en fremskridtsrapport for forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme. Der forventes ingen drøftelse af fremskridtsrapporten, da der reelt endnu ikke er meget at rapportere om.

Det er et stort og kompliceret forslag, Kommissionen har fremsat. Ud over selve hovedforslaget har Kommissionen over de seneste 3-4 uger fremsat forslag til de mere end 60 underliggende sektorretsakter, som understøtter de mere end 30 udgiftsprogrammer, som skal udmønte MFF-aftalen i konkret politik. I øjeblikket er medlemslandene først og fremmest optaget af at få afklaret teknikken og det nærmere indhold i forslagene.

Udvalget har foreløbig modtaget grund- og nærhedsnotater på det samlede forslag og vil løbende modtage tilsvarende på de enkelte sektorområder fra de respektive ressortansvarlige ministre. Jeg er helt bevidst om, at der er stor opmærksomhed om Kommissionens forslag og konsekvenserne for Danmark.

Sagen forberedes som bekendt i Rådet for Almindelige Anliggender, hvorfor udenrigsministeren løbende vil holde udvalget orienteret. Jeg vil dog gerne i dag benytte lejligheden til at invitere udvalget til en nærmere teknisk briefing om MFF-forslaget i Finansministeriet til efteråret, når vi har fået forslaget afklaret teknisk, og vi så småt begynder at tage fat på de reelle forhandlinger. Samme invitation vil også blive givet til medlemmer af Finansudvalget.

Jeg vil også på et senere tidspunkt, når vi nærmer os de afsluttende forhandlinger, indhente et forhandlingsmandat her i udvalget.

Rasmus Nordqvist havde flere gange tidligere spurgt til den danske holdning. Var det f.eks. fornuftigt at arbejde for en fordobling af ERAMUS+? Regeringens svar havde hver gang lydt, at budgettet ikke må overstige 1 pct. af BNI. Hvornår man ville nå frem til en diskussion om indholdet og ikke bare den økonomiske ramme? På et nyligt afholdt COSAC-møde havde han konstateret, at landene stod i hver sit hjørne, og at det var svært at få dem til at mødes om indholdet. Det interessante i Kommissionens udspil var de eksterne instrumenter, som man samlede under migrationsbekæmpelse. Hvornår skulle man diskutere det politiske indhold af det? Tog man det alvorligt, ville man måske også opnå forståelse fra andre lande.

Nikolaj Villumsen ville gerne deltage i en teknisk briefing. Både ramme og indhold er vigtigt for at finde de steder, der kan spares – landbrugsstøtte, militæroprustning etc. Og det var også her, man skulle have diskussionen om retsstatsprincipper. Han opfordrede til at give hinanden håndslag på at nedlægge veto over for en finansiel ramme, der ikke lægger op til, at kassen smækkes i, hvis retsstatsprincipperne brydes. Ungarn og Polen truede med ikke at ville godkende et budget med de konsekvenser. Der lå en potentielt stor konflikt i det.

Finansministeren svarede, at man ville komme tilbage til MFF'en flere gange inden en endelig beslutning om ca. 2 år. Kommissionen havde ønsket at lukke den inden udgangen af sin periode, men det kom ikke til at ske, at en tiltrædende kommission og det fremtidige Europa-Parlament ville acceptere en ramme, de ikke har indflydelse på. Den danske diskussion var centreret både om størrelsen og indholdet af budgettet. Det var kommunikeret klart ud, hvad Danmark gerne ville med budgettet: det, der handler om fremtiden, dvs. forskning, infrastruktur, energi, men også fælles grænsekontrol. Man havde også foretaget en vurdering af, hvad der skulle pilles ud, hvis man skulle holde sig inden for rammen. Det blev i Bruxelles kaldt for den danske vandfaldsmodel og udgjorde en grafisk fremstilling af en nedtrapning af budgetudkastet til at få frigjort 50 mia. euro til over en periode at købe sig ind på nye områder. Det gør man bl.a. ved, at man nominelt fastlåser budgettet i stedet for at øge det så meget, som der var lagt op til. Dernæst fjernede man det, som Storbritannien hidtil havde stået til at modtage, og som de ikke skulle modtage i den kommende MMF. Man fortsatte den nedadgående tendens for landbrugsstøtten og gør det samme for strukturfondsmidler som hidtil. Ministeren fandt det underligt, at Danmark betaler meget ind til EU for så at modtage strukturfondsmidler den anden vej rundt. Man burde se på en grænse for, hvor meget der skal gives i strukturfondsmidler til de velhavende dele af Europa, så midlerne kommer til at udgøre en solidaritetsfond. Det må nødvendigvis have en konsekvens for en række projekter i Danmark, der er med-sponsoreret af EU-strukturfondsmidler.

Om landbrugsstøtten sagde ministeren, at han for nylig havde haft et møde med budgetkommissær Oettinger, hvor de gennemgik de danske prioriteter for indhold og størrelse. Kommissæren havde spurgt, om ministeren virkelig ville have, at han skulle overbringe

en hilsen til Landbrug & Fødevarer om, at regeringen gik ind for at skære ned i landbrugsstøtten. Dertil var svaret: "Ja tak". Det kom bag på kommissæren, men det var en del af dansk politik at fortsætte med at reformere. Man havde nu omlagt EU's landbrugsstøtte, så den var langt mindre skadelig for udviklingslande, og så man dermed har den mest markedskonforme måde at støtte landbruget på. Den forstyrrer mindst muligt markeds kræfter og udviklingslande. Støtten burde dog være endnu lavere. Danmark havde både præsenteret, hvordan man kommer ned i størrelse og prioriteterne for indholdet: energi, forskning, infrastruktur og fælles grænseværn.

Formanden var usikker på, at udvalget havde modtaget vandfaldsmodellen. Hvis ikke, kunne den så sendes?

Finansministeren bekræftede dette.

5. Det europæiske semester 2018

– *Vedtagelse*

KOM (2018) 0401-403 og 0405-0427

KOM (2018) 0404 og KOM (2018) 0400

Rådsmøde 3629 – bilag 1 (samlenotat side 25)

EUU alm. del (17) – bilag 613 (Danmarks nationale reformprogram 2018)

EUU alm. del (17) – bilag 614 (Danmarks konvergensprogram 2018)

KOM (2018) 0120 – bilag 2 (notat Kommissionens landerapporter 2018)

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (samlenotat økofin side 31)

EUU alm. del (17) – bilag 541 (referat af samråd 15/3-18 om Danmarks reformprogram og konvergensprogram)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning (IIA)

– *Status*

Rådsmøde 3629 – bilag 1 (samlenotat side 27)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

L 7. Rule of law/Polen

– *Status*

KOM (2017) 0835

Rådsmøde 3629 – bilag 1 (samlenotat side 29)

EUU alm. del (17) - svar på spm. 214 om redegørelse for de forskelle, der måtte være, mellem på den ene side de tidligere gældende regler for højesteretsdommere i Polen i form af afgrænsede ansættelsesperioder og på den anden side de nugældende regler, der efter sigende medfører såkaldt "tvangspensionering" af dommere, fra udenrigsministeren

EUU alm. del (17) – bilag 725 (udvalgsmødereferat side 865, senest behandlet i EUU 9/5-18)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

8. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3626 (økonomi og finans) den 22. juni 2018

EUU alm. del (17) – bilag 760 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren sagde, at der var tre sager, han ikke ville nævne: konvergensrapporter, idet der ikke optages nye lande i euroen, og to finansielle sager, der ikke var på dagsordenen for Økofin, men som snart ville blive vedtaget på teknisk niveau grundet bred enighed. Forslaget om quick fixes var til forhandlingsoplæg, mens de øvrige sager var til udvalgets orientering. Ministeren henviste desuden til samlenotatet.

1. Forslag om styrket administrativt momssamarbejde

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0706, KOM (2017) 0567

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Finansministeren: På sidste Økofin var der ikke enstemmighed om forslaget om at styrke det administrative samarbejde mellem EU-landenes myndigheder på momsområdet. Forslaget skal sikre en bedre koordineret indsats mod grænseoverskridende momssvig. De fleste lande støttede forslaget, men der blev rejst ønsker om tekniske forbedringer, og efter en mindre justering af forslaget ventes der nu enighed på dette Økofin.

Forslaget indebærer bl.a., at et EU-land kan pålægges at foretage kontrol af en national virksomhed, hvis landet får en anmodning fra to andre EU-lande, hvor virksomheden er momspligtig. Der var lagt op til forskellige grader af inddragelse af de anmodende landes embedsmænd i sådanne kontroller.

Mulighederne for deltagelse af de anmodende landes embedsmænd er nu blevet gjort lidt bedre, så disse embedsmænd som hovedregel altid kan deltage i kontrollen. Kun hvis nationale regler forhindrer deltagelse, kan inddragelsen af de anmodende landes embedsmænd blive begrænset og få mere karakter af konsultation. Denne balance ventes nu at sikre enstemmighed.

FO 2. Forslag om quick fixes på momsområdet og grundlæggende elementer i det endelige momssystem

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0568 og KOM (2017) 0569

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (sammenotat side 8)

Finansministeren: Kommissionen har stillet et forslag, som introducerer grundlæggende elementer i det endelige momssystem og samtidig sikrer nogle konkrete praktiske forbedringer i det nuværende momssystem – såkaldte quick fixes.

Kommissionen foreslår et endeligt momssystem, hvor den nuværende hovedregel om forbrugslandsbeskatning skal gælde helt generelt, og hvor leverandøren altid er betalingspligtig for moms. Det gælder allerede i langt de fleste tilfælde, men ikke for grænseoverskridende handel mellem virksomheder.

Det endelige momssystem kræver i princippet, at alle virksomheder skal momsregistreres i alle de lande, de eksporterer til. En del af systemet vil således være, at virksomhederne kan afregne momsen ét sted (såkaldt one stop-shop). Det er en betydelig administrativ lettelse. Det endelige system skal sikre bedre mod svig. Vi støtter det endelige momssystem, der skal sikre, at alle salg i Danmark pålægges dansk moms.

Det aktuelle forslag indfører nogle hovedprincipper om det endelige momssystem i EU's momsregler, men den praktiske gennemførelse af det endelige system afventer enighed om et separat forslag på et senere tidspunkt.

Hovedindholdet i det aktuelle forslag er fire konkrete quick fixes, der bl.a. skal præcisere, hvilke transaktioner der momsfrtages i forskellige særlige situationer i det nuværende momssystem for at undgå uklarhed og risiko for fejl og svig. Disse fire quick fixes er alle tidligere efterspurgt af Rådet, og der er bred enighed om dem i det foreliggende forslag.

Mange lande ønsker imidlertid et femte quick fix, som sikrer fortsat mulighed for, at f.eks. finansielle virksomheder kan få momsfrigtagelse på køb af administrative ydelser, der er udliciteret til andre virksomheder, når der dannes en såkaldt selvstændig gruppe mellem f.eks. en bank og en it-virksomhed. Dette quick fix undgår den indskrænkning i nogle landes praksis, som følger af nylige EU-domme.

Regeringen støtter størstedelen af det samlede kompromisforslag, herunder de fire oprindeligt foreslåede quick fixes.

Regeringen støtter imidlertid ikke det femte quick fix. Det kan få betydelige, negative konsekvenser for det danske provenu fra lønsumsafgiften. Danmark har hidtil fortolket reglerne sådan, at momsfrigtagelsen for selvstændige grupper ikke gælder grænseoverskridende, men kun nationalt. Det betyder f.eks., at finansielle virksomheder i selvstændige

grupper betaler moms af ydelser, som udliciteres til andre EU-lande. De betaler ikke moms af ydelser, som udliciteres i Danmark – til gengæld betaler man lønsumsafgift. Hvis man indfører en momsfrigatelsesordning, som er grænseoverskridende, vil danske finansielle virksomheder opnå fritagelse for både moms og lønsumsafgiften, hvis man udliciterer ydelser til et andet EU-land. Forslaget er kommet relativt sent ind i forhandlingerne og er ikke grundigt vurderet.

Forhandlingssituationen er udfordrende, fordi kun Danmark og Sverige synes at være stærkt skeptiske over for dette quick fix, mens mange EU-lande støtter det eller accepterer det. Enkelte lande støtter vores skepsis over for denne momsfrigatelse i større eller mindre grad, men de vil muligvis alligevel støtte det samlede forslag. Kommissionen er principielt imod dette quick fix og har juridisk mulighed for at trække hele forslaget tilbage, men Kommissionen vil muligvis acceptere det. Det er uklart, om der på Økofin vil være et stort pres for, at alle accepterer momsfrigatelsen. Det er et skatteforslag, så det skal vedtages med enstemmighed.

Regeringens position er, at vi ikke kan støtte det samlede forslag, inklusive momsfrigatelsen, med mindre momsfrigatelsen inkluderes i en form, som ikke har nævneværdige negative provenuvirkninger i Danmark. Vi håber naturligvis, at Sverige og evt. andre vil dele modstanden mod et forslag, som indeholder denne momsfrigatelse, men som ikke indeholder løsninger på de problemer, som den rejser for nogle af os.

Rasmus Nordqvist spurgte, om at det var korrekt forstået, at regeringen støttede momsfrigatelse, hvis det var begrænset til det, som EU-Domstolens afgørelse pegede på? Eller hvor lå regeringens grænse?

Holger K. Nielsen forstod den danske skepsis over for det femte quick fix, for der var specielle danske forhold med lønsumsmodeller osv., der gjorde sig gældende. Men havde andre lande tilsvarende specifikke indvendinger?

Finansministeren gjorde det klart, at Danmark kunne acceptere de fire quick fixes, men ikke det femte. Til gengæld havde man fra dansk side lagt op til, at hvis det foreslåede omfang for det femte quick fix blev ændret, så det faldt inden for rammen af, hvad der kunne håndteres uden provenumæssige tab for Danmark, kunne man leve med det. Det fordrede dog en massiv tilpasning. Det var primært Danmark og Sverige, som det ville komme til at have konsekvenser for på grund af landenes lønsumsmodel. Det betød, at Danmark og Sverige ville stå relativt alene i en afvisning af quick fix-pakken, for en lang række lande havde givet udtryk for, at de ikke havde brug for det femte quick fix, men det ramte dem heller ikke.

Holger K. Nielsen præciserede, at han gerne ville vide, om der var andre lande, der havde særskilte interesser på andre områder, som de argumenterede for.

Finansministeren svarede, at alle landene var enige om de fire quick fixes. En række lande havde bemærket, at forslaget om det femte quick fix var kommet meget sent fra

Frankrig, men de havde ikke rejst det som et problem. Der var altså ikke andre lande, der højste flaget ud over Danmark og Sverige, der så måtte tage kampen op.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det. Enhedslisten og Det Radikale Venstre havde på forhånd skriftligt meddelt deres støtte til forhandlingsoplægget.

3. Forslag til en fælles indskydergarantiordning i bankunionen (EDIS)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2015) 0586

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (samlenotat side 25)

KOM (2015) 0586 – bilag 1 (faktaark)

EU-note (15) – E 16 (note af 10/12-15)

EUU alm. del (17) – bilag 261 (udvalgsmødereferat side 326, senest behandlet i EUU 1/12-17)

Finansministeren: Økofin vil drøfte en fremskridtsrapport om status over de tekniske forhandlinger om forslaget om en fælles indskydergarantiordning i bankunionen, den såkaldte EDIS.

Forslaget indebærer en fælles sektorfinansieret indskydergarantifond for hele bankunionen. Fonden skal opbygges gradvis og give sikkerhed for dækkede indskud i alle delta-gerlandes kreditinstitutter. Institutterne skal betale risikobaserede bidrag til den fælles fond, så institutter med højere risiko for træk på EDIS betaler tilsvarende højere bidrag og omvendt. Formålet med EDIS er generelt at styrke finansiell og økonomisk stabilitet i euroområdet og i EU som helhed.

Kommissionen har i lyset af landenes meget delte meninger om forslaget lagt op til mulige kompromiser, herunder at EDIS til en start indebærer en mindre grad af risikodeling end oprindeligt foreslået, samt at gradvis mere risikodeling betinges af en ny gennemgang af institutternes robusthed og fremskridt med at reducere risici i banksektoren.

Forslaget drøftes på teknisk niveau, men de politiske drøftelser afventer en beslutning om, hvorvidt der er sket nok fremskridt med risikoreduktion. Vi vil tage statusrapporten om de tekniske drøftelser til efterretning.

4. Rådets udtalelser og anbefalinger til EU-landene

– Vedtagelse

KOM (2018) 0401-403 og 405-0427

KOM (2018) 0404 og KOM (2018) 0400

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (sammenotat side 31)

EUU alm. del (17) – bilag 613 (Danmarks nationale reformprogram 2018)

EUU alm. del (17) – bilag 614 (Danmarks konvergensprogram 2018)

KOM (2018) 0120 – bilag 2 (Notat om Kommissionens landerapporter 2018)

EUU alm. del (17) – bilag 541 (fortroligt referat af samråd 15/3-18 om Danmarks reformprogram og konvergensprogram)

Finansministeren: Økofin skal godkende de nye årlige landeanbefalinger til EU-landene på baggrund af udkast fra Kommissionen.

Anbefalingerne udpeger for hvert land de mest presserende økonomiske udfordringer. Flere anbefalinger fokuserer på efterlevelse af de finanspolitiske regler, mens andre fokuserer på fremme af investeringer og forbedring af erhvervs klima og produktivitet. Der er også fokus på at øge beskæftigelsen og inkludere marginaliserede grupper på arbejdsmarkedet.

Danmark modtager i år en anbefaling om at fremme konkurrencen i den indenlandsk orienterede servicesektor, herunder f.eks. i forsyningssektoren og den finansielle sektor. Anbefalingen ligger i forlængelse af foregående års anbefalinger og stemmer generelt godt overens med regeringens dagsorden.

Regeringen kan støtte pakken med landeanbefalinger, og der ventes generel støtte til anbefalingerne blandt EU-landene.

Jeg vil redegøre nærmere for indholdet af de godkendte anbefalinger på det fælles samråd med Finansudvalget den 27. juni.

5. Implementering af stabilitets- og vækstpakten

– Vedtagelse

KOM (2018) 0433, KOM (2018) 0429, KOM (2018) 0428, KOM (2018) 0431, KOM (2018) 0432 og KOM (2018) 0430

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (samlenotat side 50)

EUU alm. del (17) – bilag 261 (udvalgsmødereferat side 333, senest behandlet i EUU 1/12-17)

Finansministeren: Økofin skal behandle forslag under stabilitets- og vækstpakten om Ungarn, Rumænien og Frankrig.

Kommissionen vurderer, at Ungarn ikke har efterlevet MTO-reglerne, dvs. reglerne om opnåelse af landets mellemfristede mål for struktursaldoen. Det foreslås derfor, at Ungarn tildeles en MTO-henstilling med et krav om en strukturel forbedring på 1 pct. af BNP i 2018.

Rumænien fik en MTO-henstilling i juni 2017, som efterfølgende blev revideret i december 2017. Rumænien vurderes ikke at have levet op til denne henstilling. Kommissionen foreslår derfor en beslutning om utilstrækkelig opfølgning og foreslår også en ny revideret MTO-henstilling om en strukturel tilpasning på 0,8 pct. af BNP i både 2018 og 2019.

Frankrig fik en henstilling for overskridelse af 3-procentgrænsen for det faktiske underskud i 2009. Fristen er efterfølgende forlænget tre gange – senest i 2015. Frankrig har nu bragt underskuddet holdbart under 3 pct. af BNP, og Kommissionen foreslår derfor, at henstillingen ophæves.

Der ventes bred opbakning til Kommissionens forslag på Økofin. Regeringen støtter også forslagene.

6. Kommissionens og ECB's konvergensrapporter 2018

– Drøftelse

KOM (2018) 0370

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (samlenotat side 58)

Rådsmøde 3480 – bilag 4 (skriftlig forelæggelse af økofin 12/7-16)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Forslag om paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2017) 0343

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (samlenotat side 62)

EU-note (16) – E 39 (note af 28/9-17)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Forslag om grænseoverskridende distribution af investeringsfonde

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2018) 0092 og KOM (2018) 0110

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (samlenotat side 70)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

10. Eventuelt

Finansministeren: Jeg vil nu orientere udvalget om de igangværende drøftelser om at styrke bankunionen i den udvidede eurogruppe, hvor Danmark og de andre lande uden for euroen også deltager. Vi har møde torsdag aften, og der ventes bred støtte til et første trin i styrkelsen af bankunionen med henblik på en beslutning på det udvidede eurotopmøde den 28.-29. juni.

Drøftelserne sigter på at lande en aftale med en balance mellem dels tiltag til risikodeling, hvor deltagerne i bankunionen forsikrer sig mod risici i fællesskab, dels tiltag til risikoreduktion, som reducerer risikoen for nye finansielle kriser i det hele taget.

Et konkret risikodelingstiltag er forslaget om en fælles indskydergarantiordning, EDIS. Det er aftalt, at der først indledes politiske drøftelser om EDIS, når der er enighed om, at der er sket tilstrækkelig reduktion af risici i banksektoren.

Der skal også etableres en fælles offentlig bagstopper for bankunionens fælles sektorfinansierede afviklingsfond (SRF). Bagstopperen skal – som en sidste udvej – kunne yde midlertidig offentlig finansiering, hvis nedskrivning af aktionærer og kreditorer i et nødlidende institut (såkaldt bail-in) samt sektorens egne midler i afviklingsfonden ikke er nok til at håndtere en bankkrise.

Eventuelle offentlige lån via bagstopperen skal naturligvis tilbagebetales. Bankunionens grundprincip er, at det er bankerne og deres ejere, der betaler regningen for bankkriser, ikke skatteborgerne.

Konkrete risikoreduktionstiltag skal styrke den finansielle regulering og kreditinstitutters robusthed, så sandsynligheden for nye kriser reduceres. Et centralt tiltag er f.eks. den bankpakke, vi blev enige om på sidste Økofin.

Nogle lande lægger relativt stor vægt på risikoreduktion, herunder fortsat opbygning af buffere og håndtering af udfordringer i banksektoren, mens andre lande lægger stor vægt på risikodeling, herunder snarlig forhandling om indførelse af en fælles indskydergaranti. Det tegner nu til, at vi kan opnå enighed om et kompromis om første trin i styrkelsen af bankunionen forud for topmødet.

Det ventede kompromis indebærer enighed om en række indikatorer for risikoreduktion, så vi kan måle den løbende styrkelse af robustheden i den finansielle sektor, herunder opbygning af kapital og nedskrivningsegne passiver samt nedbringelse af dårlige aktiver såsom misligholdte lån. Den europæiske banksektor er blevet markant styrket efter krisen, men formålet er at opnå stadig større sikkerhed for, at sektoren selv kan bære omkostningerne ved bankkriser.

Kompromiset indebærer også, at Rådet skal nå enighed med Europa-Parlamentet om en endelig bankpakke på basis af vores aftale på sidste Økofin, der indebærer en markant reduktion af risici i sektoren.

Kompromiset ventes også at indebære principbeslutning om, at bagstopperen for afviklingsfonden skal baseres på eurolandenes fælles lånefond (ESM). En endelig beslutning vil dog afvente en større reform af ESM (låneinstrumenter m.v.).

Da kun eurolande deltager i ESM, skal der findes en løsning, så ikkeeurolande kan deltage i bagstopperen på lige vilkår med eurolandene. Den ventede løsning er, at deltagende ikkeeurolande hver især etablerer kreditlinjer til afviklingsfonden parallelt med ESM's kreditlinje.

Det største udestående spørgsmål i forhold til det ventede kompromis er, om der træffes beslutning om tidspunkt for at starte politiske drøftelser om EDIS.

Regeringen støtter det ventede kompromis om første trin i styrkelsen af bankunionen. Regeringen lægger vægt på, at bankunionen formelt og i praksis forbliver åben, så ikkeeurolande kan deltage på lige vilkår. Vi er meget tilfredse med, at det er tilfældet. Og regeringen støtter et balanceret samspil mellem risikodeling og risikoreduktion, som yderligere kan styrke bankunionen (der er kommet godt fra start).

11. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3635 (økonomi og finans - budget) den 24. juli 2018
EUU alm. del (17) – bilag 760 (kommenteret dagsorden)

FO 1. Kommissionens forslag til EU's budget for 2019

- *Politisk enighed*
- *SEK (2018) 0250*

Rådsmøde 3626 – bilag 1 (sammenfatning side 79)

Finansministeren: EU's budget for 2019 forelægges til forhandlingsoplæg. EU's budget for 2019 er det sjette og derfor næstsidste årlige budget i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, som fastlægger lofterne for de årlige budgetter.

Kommissionens forslag til EU's budget for næste år indeholder et forpligtelsesniveau på 165,6 mia. euro svarende til 1,00 pct. af EU's BNI og et betalingsniveau på 148,7 mia. euro, hvilket svarer til 0,90 pct. af EU's BNI.

Det foreslåede udgiftsniveau er udtryk for en stigning på henholdsvis 3,1 pct. i forpligtelser og 2,7 pct. i betalinger i forhold til 2018.

Det danske bidrag til EU i 2019 er på nuværende tidspunkt teknisk skønnet til at blive på 21,9 mia. kr. Der må forventes ændringer til dette skøn frem mod den endelige budgetaftale for 2019, som normalt indgås mellem Rådet og Europa-Parlamentet i november.

Kommissionens forslag drøftes på nuværende tidspunkt i Rådet budgetudvalg. En stor gruppe af Danmarks ligesindede lande argumenterer for, at EU's budget skal understøtte finansiell holdbarhed og sikre tilstrækkelige margener, så der er plads til at håndtere uforudsete udgifter, der måtte opstå i løbet af budgetåret.

Danmarks ligesindede har desuden argumenteret for, at der er behov for en skarp prioritering af EU's udgifter – sådan som man også gør i de nationale budgetter.

FO Regeringen lægger afgørende vægt på, at de udgiftslofter, der er fastfast i den flerårige finansielle ramme, overholdes.

Regeringen lægger inden for disse rammer vægt på, at EU's budget er retvisende og afspejler det faktiske udgiftsbehov. I denne behovsvurdering skal der ske en skarp prioritering af EU's udgifter på samme måde, som vi gør i de nationale budgetter.

For så vidt angår forpligtelsesniveauet, lægger regeringen vægt på, at der budgetteres på en måde, der understøtter den budgetmæssige holdbarhed. Det betyder for det første, at der skal sikres en tilstrækkelig margen under udgiftsloftet til, at der kan tages højde for uforudsete udgifter. Kommissionen foreslår en i mine øjne utilstrækkelig margen på 1,1 mia. euro.

For det andet er der nødt til at være en vis sammenhæng mellem forpligtelses- og betalingsniveauet, så vi undgår, at ubetalte regninger skubbes til senere år. Kommissionens forslag medfører en stigende forskel på forpligtelses- og betalingsniveauet, således at der sker en ophobning af tilsagn på knap 17 mia. euro.

Det er regeringens holdning, at en så snæver margen og en tilsvarende ophobning af forpligtelsesniveauet ikke er i overensstemmelse med ønsket om budgetmæssig holdbarhed. Vi vil derfor i forhandlingerne arbejde aktivt for at sænke forpligtelsesniveauet.

På betalings siden er det centralt, at der budgetteres retvisende og på en måde, der ikke medfører voldsomme bidragsstigninger for medlemsstaterne. Her må der prioriteres skarpere, sådan som vi også gør nationalt.

I forhold til de enkelte budgetkategorier er regeringens holdning følgende:

Angående budgetkategori 1a, vækstpolitikker, arbejdes der fra dansk side for, at udgifterne til vækstpolitikker prioriteres. Det gælder særlig forskning, energi, uddannelse, innovation og grænseoverskridende transportinvesteringer.

Angående budgetkategori 1 b, samhørighedspolitik, arbejder regeringen sammen med andre ligesindede lande for, at udgiftsniveauet er retvisende og realistisk. Der bør ikke afsættes urealistisk høje bevillinger, som det har været tilfældet i de seneste år.

Med hensyn til budgetkategori 2, landbrugspolitik, arbejdes der for, at der afsættes retvisende bevillinger. Det skal ses i lyset af, at hovedparten af udgifterne til landbrugspolitikken har karakter af direkte støtte til landmænd, hvor niveauet er fastlagt i forordningen herom.

For så vidt angår budgetkategori 3, sikkerhed og borgerskab, lægger regeringen vægt på, at migrations- og flytningerelaterede udgifter prioriteres, herunder særlig EU's grænseoverskridende indsats og administration af migrantankomster.

For budgetkategori 4, globale EU, lægger regeringen vægt på, at EU's humanitære bistand, eksterne migrationstiltag og civile krisestyringsindsatser prioriteres. Regeringen finder det i den forbindelse positivt, at Kommissionen lægger op til en betydelig opjustering af de humanitære hjælp i forslaget til 2019-budgettet.

Med hensyn til budgetkategori 5, administration, vægtes en stram og budgetansvarlig linje. Regeringen arbejder på den baggrund for en reduktion i administrationsudgifterne.

Det er min forventning, at Rådets holdning til EU's 2019-budget overordnet set vil komme til at afspejle Danmarks prioriteter og dermed udgøre et godt grundlag for den videre forhandling om EU's budget med Europa-Parlamentet. Det er derfor også min forventning, at Danmark kan tilslutte sig Rådets holdning.

Kenneth Kristensen Berth støttede den overordnede linje om budgettilbageholdenhed og besparelspotentiale. Der var dog mange elementer i forslaget, der trak i den forkerte retning. Der blev overordnet brugt flere penge, og når alt kom til alt, handlede det om, hvad regeringen kunne gå med til. Der var ingen røde linjer. Visse steder kunne Dansk Folkeparti godt støtte linjen, men ikke det bagvedliggende: f.eks. politikken på udlændinge- og asylområdet. Regeringen mente, at der skulle gå flere penge til migranthåndtering m.m., og det ville have været fint, hvis politikken bag det ønske svarede overens med Dansk Folkepartis – altså en, der var lægger vægt på hjemsendelser og et Europa, der er lukket for migranter. Konklusionen var altså, at overskrifterne var fornuftige, men samlet set kunne Dansk Folkeparti ikke støtte forhandlingsoplægget.

Rasmus Nordqvist påpegede, at finansieringen af Tyrkiefaciliteten hørte under "globale Europa", hvor der var en stor stigning under førtiltrædelsesstøtte. Samtidig reducerede man den normale førtiltrædelsesstøtte med 253 mio. euro. Var det samlede beløb til Tyrkiet i 2019 større eller mindre end i 2018? Hvad angik kategori 1b, samhørighedspolitik, ville det være interessant at vide, om man havde talt om at afsætte flere ressourcer til særligt udsatte regioner ved at se det som solidaritetsarbejde. Her ville man gerne nedjustere betalingsniveauet allerede i 2019 for budgetkategorien. Skyldtes det, at regeringen forsøgte at spille ind med at fokusere midler, eller hvad lå bag den del af forhandlingsoplægget?

Holger K. Nielsen havde ingen problemer med forhandlingsoplægget. Han ville gerne vide, hvad begrundelsen var for den kraftige stigning i humanitær hjælp under "globale Europa". Han kunne forstå, at der både var tale om Tyrkiet og Syrien. Handlede det om, at EU ville i gang med en mere markant indsats i Syrien på de humanitære område? Og hvad havde EU i så fald i tankerne?

Peter Hummelgaard Thomsen havde i en række sammenhænge efterlyst, at EU øger bistanden på det humanitære område. Det var positivt at gøre det her i budgettet, uanset at det var forpligtelser til Tyrkiefaciliteten. Han så gerne, at der var endnu flere ressourcer til det humanitære. Den diskussion var særlig vigtig i forhold til den flerårige finansielle ramme. Det skulle ministeren tage med. Der var ikke bare brug for en form for Marschallhjælp, hvis man vil forhindre og bekæmpe årsagerne til den irregulære migration – man var nødt til at gøre endnu mere. Men samlet set var det positivt, og han bakkede op om forhandlingsoplægget. De større diskussioner kunne man tage i forbindelse med den flerårige finansielle ramme.

Finansministeren takkede Kenneth Kristensen Berth for støtten til den overordnede linje. Han var ked af, at de så alligevel var uenige. Når man går fra MMF'en, der kræver enstemmighed, til de årlige budgetter, er man ovre i flertalsafgørelser. Det betyder, at Danmark ikke kan kræve at få det, som Danmark gerne vil have det. Derfor skulle man finde frem til en forhandlingsposition, som gør, at Danmark blev taget alvorligt og fik indflydelse – og ikke en position, hvor andre lande får opfattelsen af, at det vil tage for lang tid at flytte Danmark og derfra bare kører videre uden. Man prøvede at holde fast i kredsen af de budgetansvarlige lande – Danmark, Sverige, Holland, Østrig og række ud til andre lande

for at se, om de ville være med – også lande, som Danmark ikke har haft et tæt forhold til tidligere.

Over for Rasmus Nordqvist bekræftede ministeren, at der ville gå flere ressourcer til kategorien "globale EU". Førtilrædelsessummen skulle rumme en del af finansieringen af EU's flygtningefacilitet i Tyrkiet. Den anden del skulle finansieres via den humanitære bistand. Flygtningefaciliteten var nu på 1,45 mia. euro, og deraf ville de 850 mio. euro finansieret via førtilrædelsesstøtten og de ca. 600 mio. euro via den humanitære bistand, fordi det netop er en støtte til at håndtere en flygtningesituation i et nærområde. Det udgjorde også et svar til Holger K. Nielsen på, hvorfor den humanitære bistand voksede så kraftigt nu. Det var bl.a. for at kunne håndtere betalingen af Tyrkietfaciliteten fremover.

Til Peter Hummelgaard Thomsen sagde ministeren, at der netop også var sat flere penge af til det, man kaldte for udviklingsarbejde. I budgetkategori 4 "globale EU" under udviklingsarbejde var en stigning på 182 mio. euro i forpligtelser, og det var for at kunne gøre mere for den langsigtede udvikling. Man forsøgte at lave en mere glidende overgang fra den humanitære hjælp til den langsigtede udviklingsbistand, og derfor var kategorierne ikke så opdelt, som de traditionelt set havde været. Ministeren var enig i, at det vigtigste var at nå frem til en udviklingsplan: Den eneste kraft, der er stærk nok til at holde unge hjemme i skrøbelige samfund, er, at de kan finde et håb om, at samfundet kan udvikle sig i en positiv retning. For 30-40 år siden vidste de meget mindre om, hvad gik glip af, men nu kunne alle følge med i vilkårene i Vesteuropa og andre steder. EU og Danmark bidrog til den positive udvikling gennem handels- og udviklingspolitik, og ministeren ville ikke afvise, at det kunne være en god idé at gøre det i en mere struktureret og samlet form. Mange havde også tidligere foreslået Marshallplan for Afrika. Den overordnede idé var dog, at den virkelige hjælp er at skabe en udvikling, der giver arbejde til de unge de kommende generationer i Afrika. Hvis ikke, vil de bevæge sig, og der er stor sandsynlighed for, at det bliver mod Europa.

Rasmus Nordqvist spurgte, om det betød, at den flotte stigning i førtilrædelsesstøtte og humanitær hjælp dækkede over det, der skulle gå til Tyrkietfaciliteten.

Finansministeren sagde, at det dækkede over, at der var lagt op til at reducere førtilrædelsesstøtten til Tyrkiet, fordi landet bevægede sig væk fra EU. Så var der Tyrkietfaciliteten, der gik til at huse syriske flygtninge i Tyrkiet. Den blev så finansieret via førtilrædelsesstøtten. Det forholdt sig altså sådan, at man først reducerede beløbet i en kategori, hvorefter man lagde noget oveni for at have råd til at finansiere noget andet. Sagt med andre ord udgjorde den humanitære hjælp nu også penge til restfinansieringen af Tyrkietfaciliteten.

Holger K. Nielsen bemærkede, at kurven for førtilrædelsesbistand steg kraftigt. Hvad var så det? Ville det sige, at Syrien ikke var dækket ind under en stigning i den humanitære støtte?

Finansministeren gentog, at der var lagt op til at reducere førtiltrædelsesstøtten for Tyrkiet. Det betød, at den samlede ramme faldt. Derefter øgede man den igen for at have råd til at betale en del af Tyrkiefaciliteten via førtiltrædelsesstøtten. Så man kunne sige, at der var et minus og et plus, der gjorde, at der ud af førtiltrædelsesstøtten ville være et bidrag til Tyrkiefaciliteten. Udover stigningen var der også en reduktion på den almindelige førtiltrædelsesstøtte til Tyrkiet, fordi landet bevægede sig væk. Resten blev finansieret via humanitær hjælp-rammen. Der ville derudover også være penge til at hjælpe i Syrien, Libanon og Jordan. En fjerdedel af Libanons befolkning udgjorde nu af flygtninge ifølge den seneste opgørelse, ministeren havde set. Derfor var der behov for, at der også var midler til dem fra den humanitære hjælp.

Holger K. Nielsen syntes, det var noget rod. Tilsyneladende finansierede man Tyrkietaftalen via førtiltrædelsesstøtten, som man havde skåret ned på. Hvorfor gjorde man det? Man kunne da lave en konkret nedskæring på førtiltrædelsesstøtten og så udvide for humanitær hjælpe yderligere. Hvad var meningen?

Finansministeren svarede, at den almindelige tiltrædelsesstøtte, der bliver givet til projekter i forbindelse med tiltrædelsesforhandlinger, reducerede man. Derudover var der midler, der egnede sig bedst i kategorien førtiltrædelsesstøtte, der lå i Tyrkiefaciliteten. Tidligere var Tyrkiefaciliteten finansieret nationalt af landene ud over EU's budget. Man havde så valgt at sige, at den skulle finansieres inden for EU's budget, fordi der var tale om en EU-aftale. Derefter havde man set det samlede beløb på 1,45 mia. euro og vurderet, hvad der hørte bedst hjemme i de forskellige kategorier: førtiltrædelse, humanitær hjælp etc. Det, der gjorde det kompliceret, var, at førtiltrædelsesstøtten både er forbundet med et fald i budgettet og med en efterfølgende stigning. Udvalgets medlemmer kunne modtage et skriftligt svar, hvis de ønskede det.

NOT Formanden mente ikke, at det ville skade med et skriftligt svar.

Rasmus Nordqvist spurgte, om det betød, at penge til førtiltrædelsesstøtten – dvs. pengene til Tyrkiefaciliteten – gik til regimet i Tyrkiet, og det, der blev taget til det humanitære gik til det humanitære? Eller hvordan havde man delt det op? Stigningen i humanitær hjælp gik direkte til Tyrkiefaciliteten? Hvis de øgede støtte til indsatsen i Syrien blev taget fra den humanitære indsats, hvor kom de penge så fra? Var der yderligere penge til det humanitære ud over Tyrkiefaciliteten?

Finansministeren svarede, at den humanitære hjælp var på 1,6 mia. euro. Det var ret meget – også selv om noget trækkes fra til Tyrkiefaciliteten. Han var ikke længere ekspert i Tyrkiefaciliteten og i, hvilke dele af den der lå under førtiltrædelsesstøtten, men som han huskede det, gik langt den overvejende del direkte til flygtningehåndteringen i Tyrkiet. Det var baseret på afleverede regnskaber, så det var ikke noget med, at der var noget, der blev overladt direkte til den tyrkiske regering.

Rasmus Nordqvist mente ikke at have fået var på, om stigningen i humanitær hjælp gik til Tyrkiefaciliteten – fordi penge til faciliteten ikke længere blev taget fra de nationale mid-

ler. Det ville sige, at der reelt set på det humanitære område – hvis man ikke tog Tyrkiet-faciliteten – ikke var en stigning i budgettet. Hvad så med de behov, der var i Syrien? Man fik det til at lyde, som om man hævdede budgettet voldsomt, men virkeligheden var, at pengene gik Tyrkietfaciliteten, som medlemslandene før selv havde betalt for.

Finansministeren sagde, at det var rigtigt, at stigningen modsvarede det, at EU nu over-tog Tyrkietfaciliteten. Man skulle huske på, at det betød, at der var nogle midler, der blev frigjort i landene, der tidligere var gået til Tyrkietfaciliteten. De midler skulle i Danmark bruges andetsteds inden for den samlede bistandsramme på 0,7 pct. af BNI.

Rasmus Nordqvist fandt det sørgeligt, at man ikke øgede indsatsen for at afhjælpe de mange flygtninge på verdensplan. Man burde være mere ærlig om, at en stigning i den humanitære hjælp skulle gå til Tyrkietfaciliteten. Den var under massivt angreb fra ngo'er og journalister, der undersøger, hvad penge egentlig går til. Mange går direkte til regimet. En opgørelse fra Kommissionen viste, at de store beløb gik direkte ned i regeringens kasse, mens kun mindre beløb gik en forskellige ngo'er, der til gengæld gjorde det rigtig godt.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det. Enhedslisten havde meddelt sin position forud for mødet.

2. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

3. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO **Punkt 5. Kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af EU** - sagen forventes sat på dagsorden for et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse

KOM (2016) 0825

KOM (2016) 0825 – bilag 3 (sammenotat)

EUU alm. del (17) – bilag 760 (kommenteret dagsorden)

Skatteministeren: Jeg forelægger denne sag til forhandlingsoplæg. Der er tale om et forslag, som følger af antiterror-dagsordenen – og som dermed indgår i det øgede fokus på at bekæmpe hvidvask og finansiering af terror.

Sagen behandles i regi af Konkurrenceanrådet, og under normale omstændigheder ville erhvervsministeren havde forelagt sagen, hvis den var blevet behandlet på et konkurrenceanrådsmøde, som er det regi, toldsager normalt behandles i.

Jeg vil gerne henvise til det oversendte aktuelle notat om sagen, og jeg vil også fremhæve et par centrale elementer.

Efter det gældende EU-regler skal der angives og kontrolleres, når personer medtager penge svarende til mere end 75.000 kr. ind eller ud af EU.

De foreslåede ændringer betyder, at reglerne udvides til også at omfatte andet end egentlige penge. Det kunne være guld, men også uledsagede penge m.v. – hvad det så end er, men jeg tror, at det er penge, der ikke medbringes af en person, men er i en pakke, der sendes med post eller kurér og fremover vil være dækket af de fælles EU-regler.

De nye regler vil afvige fra de nuværende danske regler, der altid kræver angivelse af uledsagede penge m.v. med en værdi på over 75.000 kr. med de fælles EU-regler vil angivelsen alene skulle afgives for uledsagede penge m.v. over 75.000 kr., som stoppes i en kontrol. Med en oprustning af kontrollen, dvs. mere målrettet og bedre kontrol udført på basis af risikoanalyser – er det Kommissionens, regeringens og de andre EU-landes vurdering, at det samlet set giver et bedre og mere effektivt system. Det skyldes, at risikoen for opdagelse forventes væsentligt forøget. Samtidig er det ikke en hemmelighed, at dem, der ønsker at snyde ofte ikke – også slet ikke på forhånd – udfylder en angivelse og giver den til myndighederne.

Forudsætningen for denne vurdering er, at der er etableret et bedre samarbejde mellem toldmyndighederne og hvidvaskningsmyndigheder i EU-landene. Dermed vil viden og erfaring i et større omfang end i dag også kunne anvendes på tværs af de relevante myndigheder. Det vil medføre, at risikoanalysen forbedres, og kontrollen på grænsen kan blive bedre og forhåbentlig mere målrettet, end tilfældet er i dag.

Alt i alt er der efter regeringens opfattelse tale om et godt forslag, der kan hjælpe til at sikre, at toldmyndighederne sammen med andre kompetente myndigheder bedre kan opdage og standse ulovlige penge, når de krydser ind og ud over EU's grænser- og der-

for foreslår regeringen, at man tilslutter sig forslaget i den form, der kan skabes størst muligt kvalificeret flertal for.

Kenneth Kristensen Berth ville gerne vide, hvorfor Tyskland stemte imod kompromis-teksten.

Rasmus Nordqvist ville gerne have uddybet regeringens bekymring over delegerede og implementerende retsakter.

Skatteministeren ville sende et skriftligt svar til Kenneth Kristensen Berth.

Til Rasmus Nordqvist lød svaret, at ministeren var skepsis over for delegerede retsakter ligesom man som folketingsmedlem skal være lidt skeptisk over for de bemyndigelser, man giver ministre. Man kunne altid trække i land, men det kunne vise sig at være svært. Han kunne ikke sige noget mere konkret om delegerede retsakter på området.

Kenneth Kristensen Berth var irriteret over, at han ikke kunne få et svar angående Tyskland. Forslaget virkede fornuftigt, men han var bekymret for, om der var noget, der ikke fremgik af regeringens samlenotat. Han måtte derfor ty til forsigtighedsprincippet og meddele, at han ikke bakkede op om forhandlingsoplægget.

Rasmus Nordqvist støttede forhandlingsoplægget, men mente, at regeringen kunne være mere tydelig i sin måde at udtrykke sin bekymring på. Regeringen kunne vælge at lægge vægt på det med de delegerede retsakter. Det var tale om et vigtigt kompromisforslag.

Skatteministeren havde ingen indikationer af, at Tyskland ville stemme imod nu. Ministeren var lidt hæmmet af, at sagen egentlig hørte under erhvervsministerens område, men var flyttet fra Konkurrenceevnerådets dagsorden til Økofin. Det var heller ikke ham som minister, der skulle deltage i mødet. Det var et mærkeligt system og ikke tilfredsstillende for udvalget. Det var dog del af en større diskussion, og ministeren ville selvfølgelig sørge for, at mandatet blev givet videre til loyal efterfølgelse.

Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at den danske holdning var at minimere den beslutningskompetence, der ligger i de delegerede retsakter. Der var én tilbage.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det. Enhedslisten og Det Radikale Venstre havde skriftligt meddelt deres stillingtagen forud for mødet.

Mødet sluttede kl. 14.29